

VALMIERAS KĪMIKIS

Iznāk kops
1979. gada 25. oktobra

PIEKTDIEN,
1995. gada 17. februārī

Nr. 2 (670)

Vācijā...

Janvārī 4. ceha tehnoloģe Ruta Zeibote pabija komandējumā uz Vāciju. Viņa apmeklēja divas firmas – «Vitruľan» un «Glasweberei Bruno Wendland».

Firma «Vitruľan». Tikšanās notiek «Marktschorgast». Pirmo reizi mūsu nosūtītos diegus pārbaudīja laboratorijā un ražošanā. Firmas pretenzijas pret raušanas slodzi. Gan – mazas. Svarīgi palielināt diegu stiprību. Tas ir galvenais rādītājs, lai mūsu ražotos diegus pirktu vācieši. Otrs svarīgs rādītājs – eļļotājs. Ārzmniekus interesē, ar kādiem eļļotāju komponentiem strādājam – Austrumu vai Rietumu. Viņus apmierina Rietumu ķīmija. Mēs esam ceļā uz to. Vāciešus pārsteidz mainīgais eļļotāja saturs diegu garumā.

Aušana norāda uz divu veidu defektiem:

– eļļotāja vitras audumos,
– cilpas audos.

Šķērēšana – zem šķiviša sakrājas pūkas, šķivītis tiek pacelts un magnēts nedarbojas.

Mūsu diegu līmējumiem ir vaļā gali, tie ir netiri. Jālimē ar limi «UHU». Ta esot labākā stikla diegu līmēšana.

Ruta ir viena no retajiem, kam laimējas redzēt ražošanu cehā. Parasti svešzemniekus ārzemēs nēlāiz ražošanas cehos.

Otrā firmā Rutai Zeibotei bija jāpārbauda iespēja saņemt šķērmašinu pamatgu šķērēšanai pie mums Valmierā. Šķērmašina tagad jau mūsmājas. Redzētās ir augstas klases firmas ar augstu tehnoloģiju kultūru. Ideāls mikroklimats. Visur silts.

Komandējumā redzēts daudz, iegūts radošam darbam pašu mājās Ruta vēlreiz uzsver personisko attiecību lielo nozīmi, kas pamazām veidojas starp darījumu partneriem.

Par mūsmāju savstarpējām attiecībām. Nevar nepiekrīst, ka jābūt maksimāli godīgam, runājot ar cilvēku. Jābūt savas lietas patriotam. Ir jūtams, vai tu dari tikai tāpēc, ka jādara, vai arī veic darbu ar aizrautību.

Jābūt istam tverienam. Svarīgs ir mirdzums acīs, kam jābūt ne tikai runājot ar klientu, bet arī ar kolēģiem un pat pašam ar sevi. Svarīgi, lai tev ir prieks par to, ko tu dari, un lai tu spēji novērtēt precē ieguldīto darbu. Ari Rutai ir svarīgs apkārtejo viedoklis. Daru darbu, un, ja pēc tam kāds vēl pasaka: «Forši sanāca!», tad sajūta ir lieliska. Nedrīkst domāt, kā ligumu par 2 tūkstošiem kaut kā «nohaltūrēt», bet, ja dos 200 tūkstošus – «tad gan raušos!».

... un pie mums

No kauna līdz gandarījumam

Divi pārstāvji no firmas «Vitruľan» 3 dienas strādāja kopā ar mūsu rūpnīcas ļaudīm. Ārzmnieki bija atbraukuši, lai pāvērotu, kā top pamatnes. Pārstāvji vēlējas 8 pamatnes. Mēs izgatavojām septiņas. Šie divi ārzemju kungi mums atgādināja sen aizmirstas lietas, bez kurām labas kvalitātes produkciju saražot nav iespējams. Pa šiem steigas un kvantitātes dzīšanas gādiem tehnoloģiskā režīma uzturēšana vajadzīgajā līmenī ir sabrukusi. Raujam kaut ko. Ķeram atkal ko citu. Esam aizmirsuši abēces patiesības.

Pirmā kopējā darba diena – šausalīga, kauna pilna. No agra rita līdz vakaram strādājam visi. Gala produkciju var uzlabot tikai un vienīgi cilvēki – strādnieki. Veicām diega vadītāju nostiepēju nomaigu. Maksimāla iekārtas tīrīšana. Mikroklimata uzturēšana. Šie trīs svarīgākie faktori! Mēs izdarījām visu iespējamo, panākot labu rezultātu. Paldies

visiem strādniekiem! Lai uztūtu vienu pamatni, pusi no darba laika veicām diega vadītāju un nostiepēju tīrīšanu. Mums klāt stāvēja visi labie gari. Tieši tajās dienās veiksmīgi nopirkām kaloriferu. Varējām pārbaudīt, pie kāda mitruma diegs dod vismazākos eļļotāja nosēdumus. Ir nepieciešami tādi mirkļi, kad esam atslēgušies no visa pārējā – it kā apstājušies vienā punktā – darbā. Tā arī bija ar mums. Redzot visu darba procesu – ko un kā katrs dara, pārveidojām darba organizāciju. Strādnieki varēja teikt, ka gāja «pa pirmo!» Mums visiem ir sajūta, ka strādāts labi. Ir kolosāls gandarījums. Neticu, ka tagad gribēšies strādāt citādi. Ar «Vitruľan» pārstāvjiem šķīrāties labā saskaņā. Ši ir tā firma, kas «dzen» mūsos progresu. Tā ir mūsu nākotne. Tas ir būtiski.

Anita Martinsonē

Izstāde «Piedāvā Latvija»

Nu jau kuro gadu sastrādājusies «komanda» realizācijas daļas priekšiece Nina Petrova un dekoratīvo audumu ceha maiņas priekšiece Tatjana Karro reklamēja mūsu rūpnīcas precē šoreiz Maskavā no 17. līdz 19. janvārim izstādē «Piedāvā Latvija». To Latvijas vēstniecības telpās organizēja Latvijas Eksporta Asociācija. Latvijas precē izstādīja 27 firmas. Bija gan pārtikas produkti, vieglās rūpnīcas preces, metālizstrādājumi, gan dažādi sūdzības priekšmeti. No Valmieras mūsu uzņēmums bija vienīgais.

Izstādē apmeklēja tikai ieļūgtas personas. Bija izsūtīts ap 3000 ieļūgtu. Izstādes atklāšana piedalījās Jānis Peters, Davidova kungs (Cernomirdina vietnieks). Telpas – samērā mazas, apmeklētāju nedaudz. Ko rādīja mūsu rūpnīca? Protams, lielāko stenda daļu aizņēma dekoratīvie audumi. Izstādijām arī tehniskos audumus un to pielietošanas paraugus.

Kopskats uz Latviju ražotā, precēm? Mūsdienīgas, modernas, labas kvalitātes – preces ar augstām prasībām, acīm tikamas, nepieciešamas. Dažu pārtikas produktu noformējums gan bija novecojis, pabāls.

Katra tāda izstādē ir sava veida

ceļš uz iepazīšanu. Mēs paplašinām sadarbības lauku. Tā ir sevis apliecināšana – varam pastāvēt, esam un būsim. Mēs – no Latvijas! Ļoti svarīga ir prakse reklamēt savu precē: iestāstīt, paskaidrot. Vajadzīgs smaids, laipnība, iejūtība pret ieinteresēto personu.

Kaut gan – tas viss nepieciešams ne tikai izstādē, bet gan katrā ikdienas solī, satiekot sadzīvē un risinot ražošanas jautājumus tepat rūpnīcā, vienam ar otru. Tā nepieciešamā māka un varēšana nolikt savu mājas rūpi malā, būt «savā elementā» darbā. Tas jāprot, jāmacās. Tam būtu jābūt mūsu attieksmē vienam prt otru, katrā «labrīt!». Ne uzkrīgt, rēt, bet prasīgi pateikt – aizrādīt, nevienam neizvaiņojot, nepazemojot. Pateikt lieku reizi labu vārdu, kas pēc tam tūkstokārt atdodas darbā. Tas taču būtu gluži vienkārši sakot – cilvēcei, normāli.

Kāda ir Maskava? Labs iespaids. Sakoptāka. Vairs neredz tik daudz dāvanu lūdzēju. Dāmas kažokos, cepurēs. Daudz sniega. Veikalos skaistas lietas.

Realizācijas daļas priekšiece
Ninas Petrovas
pārdomās ieklausījās
Anita Martinsonē

Tas var interesēt

Pedagogu streiks atbalstīts. Un tālāk?

Pērnā gada nogalē notikušo pedagogu streiku atbalstījām arī mēs, rūpnīcas strādājošie. Kā labi atceramies, viena no streika prasībām bija līdzekļu piešķiršana mācību grāmatu iespēšanai.

Vismaz lielākā daļa no mums ir skolēnu vecāki, un katra skolēna vecāki ir izjutuši, ko nozīmē skolas grāmatu trūkums. Bez šaubām, visas katrā izjūt skolotāji. Valmieras rajonā vien šajā mācību gadā trūkst grāmatas 11 mācību priekšmetos. Problēma pastāv. Risinājums? Skolotāji kā burvju mākslinieki rada paši savus mācību uzskates līdzekļus, lielākie entuziasti pat grāmatas saraksta, bet cerība uz to izdošanu ir gaužām niecīga. Diemžēl, mūsu prioritātei – izglītībai – budžeta nekas daudz neatlika. (Turklāt, tas, ko skolotājs ir sarakstījis pats, nekur nav ielānots, un finansējums netiek piešķirts.) Parasti viss lielais un dižais notiek Rīgā. Tur izlemj, ko darīt vai nedarīt mums, šeit tālajā Vidzemes provincē Valmierā. Šoreiz rīcības iespēja ir dota mums – valmieriešiem.

Skolotāju streiks taču praktiski beidzās bez panākumiem. Problēma palika. Redzot to bez-

izejas stāvokli, kas pašlaik valda skolās, ka lielais ministriju kombains «splauj» ārā programmu pēc programmas, bet reālā darba darītāju. Radosī domājosi un idejām bagāti cilvēki, kuriem nav vienaldzīga izglītība un savu bērnu nākotne, izveidoja bez jebkādas personiskas materiālas ieinteresētības labdarības organizācijas – Latvijas Alternatīvās izglītības fonda dibināšanas iniciatīvas grupu. Kā galveno savas darbības mērķi noteikuši bezmaksas mācību līdzekļu un metodisko materiālu izdošanu.

Zimīgs fonda nosaukumam ir vārds «alternatīvā». Ko tas izsaka? Bez mums jau pierastās vispārīgizglītojošās skolas mūsu valstī jau dažviet ir (un tostarp arī Valmieras rajonā), alternatīvās izglītības iedģigi – konkrētāk – Valdorfa skola savā sākumposmā – bērnu dārzā (Lizdenos). Mēs, vecāki, sociālmāsmā augušie, nevaram iedomāties skolu, kurā bērnu varētu jau no mazotnes cienīt kā personību. Skolu, kurā nav bļaušanas, kaušanās, viens otram nesit pa galvu ar biežāko grāmatu, uz kuru bērns dodas ar prieku. Presē pēdējā laikā izskanējusi dažādā rakstura informācija par alternatīvo izglītību, bet –

cik cilvēku, tik viedokļu. Nereti ir tādi gadījumi, kad bērnam, kurš ir pārāk jūtīgs pret apkārtejo pasauli, nemaz nav vēlamās mācīties sistēmas piedāvātā vispārīgizglītojošajā skolā. Bet mēs, vecāki, izšķīram sava bērna likteni. Turpmāk būs iespēja – par to gādās Latvijas Alternatīvās izglītības fonds – katram bērnam izvēlēties skolu atbilstoši viņa raksturam un vecāku vēlmēm. Neviens labāk bērnu nepazīst, kā mamma un tētis, kuri lielā mērā arī nosaka, kas būs viņu bērns, kad izaugs. Izvēle ir arī atbildība.

Patreizējais stāvoklis Latvijā tik tiešām ir kritisks, un vecākiem vienkārši pietrūkst naudas, par ko iegādāties saviem bērniem mācību grāmatas. Fonds šīs grāmatas tāpat, izdos bez maksas – bērns to saņems lietošanā uz gadu un arī skolām par tām nebūs jāmaksā. Fonda dalībniekiem – organizācijām, uzņēmumiem un firmām – pienākas nodokļu atvieglojumi. Veidojas sadarbība ar sponsoriem ārvalstīs. Grāmatas būs, cik vien skolotāji spēš paši uzrakstīt. Kā pirmo fonds ir iecerējis izdot «Valmieras novada vēsturi».

Velta Ozola

Strādā!

Tas ir vienīgais šīs pasaules bauslis. Ikviens lai savu uzdevumu zin un dzīvē piepilda. Ne katrs var būt radītājs, bet darītājs var būt ikviens.

Nolikums par privatizējamās VSSR darbinieku arodbiedrības bezdarbnieku pabalsta fondu

1. Fonda mērķis un veidošana.
Fonda mērķis – sniegt materiālo palīdzību tiem bezdarbniekiem, arodbiedrības biedriem, kuriem Latvijas ķīmijas rūpniecības nozares darbinieku arodbiedrība beidz maksāt pabalstu.

Fondu veido:
– atskaitījumi no arodbiedrības biedru naudām ik mēnesi 10% apmērā;
– citas iemaksas;
– vienreizēji atskaitījumi 10% apmērā no pirmorganizācijas līdzekļu summas uz 1995. gada 1. janvāri.
Rīcības tiesības ar fonda līdzekļiem ir rūpniecības arodkomitejai vai tās prezidijam.

2. Bezdarbnieku pabalsta piešķiršana un izmaksāšana.

Bezdarbnieka pabalstu piešķir tiem arodbiedrības biedriem, kuri sastāvējuši uzskaitē rūpniecības pirmorganizācijā, pirms kļūvuši par bezdarbniekiem, ne mazāk kā trīs gadus. Bezdarbnieka statusu nosaka valsts institūcijas saskaņā ar Latvijas Republikas likumu «Par nodarbinātību».

Lai saņemtu pabalstu, bezdarbniekam jāiesniedz rakstisks iesniegums arodbiedrības rūpniecības komitejas priekšsēdētājam, kā arī jāuzrāda nodarbinātības dienesta izziņa, kas apliecina bezdarbnieka statusu, un darba grāmatīna. Tas

jāzieda 10 dienu laikā pēc tam, kad izbeigušās tiesības uz valsts pabalstu no Latvijas ķīmijas rūpniecības nozaru darbinieku arodbiedrības.

Lēmumu par pabalstu izmaksu pieņem arodbiedrības rūpniecības komiteja vai tās prezidijs 15 dienu laikā pēc iesnieguma saņemšanas.

Pabalstu izmaksā arodbiedrības rūpniecības komiteja 1 reizi mēnesi no fondā esošajiem līdzekļiem. Ja bezdarbnieks iestājas darbā, pabalstu izmaksā proporcionāli bezdarba periodam saskaņā ar ierakstu darba grāmatīnā.

Pabalstu maksā līdz 90 kalendārām dienām.

3. Pabalstu piešķir valsts noteiktās minimālās algas apmērā, pie izmaksas sadalot to proporcionāli pa mēnešiem.

4. Arodbiedrības rūpniecības komiteja atskaitās par iztērētiem līdzekļiem reizi 6 mēnešos.

5. Nolikums stājas spēkā ar 1995. gada 1. janvāri un attiecas uz tiem arodbiedrības biedriem, kuri par bezdarbniekiem kļūvuši no 1995. gada 1. janvāra un vēlāk.

Nolikums pieņemts arodbiedrības rūpniecības komitejas sēdē 1995. gada 18. janvārī.

...Nevar būt viena liela pionieru nometne

Mareks Grāpēns. Atnāca pie mums uz ceļu vēl glūzi «zajš» ar savu grībešanu strādāt par operatoru. Atri vien iedzīvojās kolektīvā. Kļuva par savējo. Citīgi strādāja. Mācījās no «vecajiem». Darbs veicās. Mareks krāja pieredzi, krāja toreiz vēl esošos rubļus – BMX riteņa detaļām. Sportoja. Dānsi dāvāja savu pieredzi sportā jaunatnācējiem. «Norvēģijas» Baiļu trasē zina katru pauguriņu, katru

ciniti. Maiņas kolektīvs priecājās un skuma kopā ar Mareku. Visvairāk gan par Mareku priecājās mamma, brālītis un Mareka «skolotāja» – darbaudzinātāja Daila Goba.

Skīršanās. Dienests Latvijas armijā. Nebija tādas reizes, kad Mareks, būdams Valmierā, neieskrietu rūpniecībā pie savējiem, maipā.

Mareks ir atkal operatoru ierindā. Gaidīts. Atgriezās. Par dienestu Latvijas armijā runā, raksta dažādi. Kā klājas Tev?

Vispirms mācības Varmē, Rezeknē. Vai bija grūti? Fiziski? Reizēm bija, kā bija. Mācību centros rīts sākas ar 6 km krosu. Jāvingro. Jāsojo 30 minūtes. Jāšauj ar automātu. Jutu slodzi. Reizēm varbūt bija pat pagrūti.

Sadzīve? Pēc mācībām mani iedalīja 5. Jelgavas robežsargu bataljonā. Mūsu aprūpē – dzelzceļa stacija «Meitene» un autoceļu robežpunkts. Pasteni tiešām jutos kā armijā. Ēdām ēdnīcā.

Galvenokārt – putras. Varēja sarunāt ar saimnieci, lai izcep bulciņas, pankūkas, Normāli.

Dzīvojam kazarmās. Pirmajā gadā kolosāli salām. Kā jau gandrīz visur, iepriekšējā armijā aizējot savu mitni bija izdemolējusi. Saremontējam. Vēlāk bija gan acij, gan sirdij tikami.

Kādas bija «veco» kareivju attiecības ar «jaunajiem». Neviens tur nevienu nesita.

– Tavs spriedums par dienestu armijā?

– Armijā ir jābūt kā armijā. «Jāiedzen» čalim stāja, jo tās nav. Nevar, burtiski sakot, slāt pa ielu armijas formā. Jābūt kaut kādam leņķim, ka esi Latvijas armijas kareivis. Bet tas nav tā. Jābūt stingrībai, disciplīnai, nodarbinātībai. Dienests nevar būt kā dzīve vienā lielā pionieru nometnē.

Marek, lai veicas gan darbā, gan sportā!

Anita Martinsons,
elektrokrāšņu nodaļas 5. maiņas
priekšniece

No operatīvās sanāksmes

• Šā gada janvārī preču produkcija sarazota par 132 procentiem, salīdzinot ar pērnā gada janvāri.

• kurināmā krīze skārusi gan mūsu sadzīvi, gan arī tagad ražošanu.

• komercdienests strādā pie kurināmā sagādes, taču par to būs jāmaksā nesalīdzināmi dārgāk nekā pirms dažiem mēnešiem.

• Turpmāk rūpniecības veterāni, strādājošo ģimenes locekļi varēs ierasties nomazgāties sekojošos laikos:

2. cehā ceturtdienās piektdienās sestdienās	16.00 – 20.00 8.00 – 12.00 un 16.00 – 20.00
4. cehā trešdienās piektdienās	13.00 – 17.00 un 18.30 – 20.00.

Maksa: pieaugušajiem – Ls 0,40 un bērniem Ls 0,20.

• Enerģodienests veic apbrēķinus, kā kurināmā sadārdzinājums un pazeminātais siltuma režīms ietekmēs apkures apmaksu. Sekojiet informācijai Valmieras televīzijā un laikrakstā «Liesma»!

Tā ir Rota

Darba aizsardzības un drošības tehnikas daļa. Aiz šiem vārdiem varētu līgt vienlīdzības zīmi un rakstīt – tā ir Rota Lūsina. Tur vienmēr ir pedantiska kārtība. Tā jau tam arī jābūt! Laikam mums visiem lielāka vai mazāka mēra ilgajos gados «izstrādājusies» bijība, cieņa. Agri no rīta piezvani: 226. Atbildēs: «Lūsina klausās». Un tā 30 gadus. Mūs rādāma, dusmodamās, prasidāma kārtību vienmēr un visur – pēc instrukcijas! Varbūt ne katrreiz saprasta. Reizēm pārprasta. Ne jau mēs tie labie, paklausīgie. Vienmēr kaut ko ne tā, ne istā laikā! Soreiz gan gribas teikt:

«Piedot, labā!»

Kas gan cits, ja ne Rota var būt šajā amatā. Pati arī cēla šo rūpniecību. Rota zina daudz. Ne tikai par darbu vien. Par ziediem, augiem. Par latviešu tautas tradīcijām.

Ir daudz ceļots, redzēts, fotografēts. Tā ir bagātība. Dot citiem prieku, neprasot, kas pašai būs par to. Lai tā būtu arī turpmāk! Sveicam 30 gadu darba jubilejā DT un DA daļā! Tā ir Tava uzticība, uzticība darbam. Lai spēka nepietrūkst, lai veselība laba.

Katru dienu un stundu Tev, Rota, satikt dzīvi, kas sakausēta ar darbu un laimi kopā –

ziedus apauglot,
nektāru vākt,
un kā bitei
vienmēr atgriezties savā stropā.

Tavi «peramie»

Ieklausīsimies saucienā «Palīgā!»

Valmieras 5. vidusskolas audzēkņi, četrpadsmitgadīgo Initu trešo gadu nezināma slimība piesaistījusi pie mājas un gultas. Latvijā ārsti nevar noteikt slimības diagnozi. Radusies iespēja braukt uz izmeklēšanu un ārstēšanu Minhenē, taču ārstēšanai vajadzīgs ļoti daudz naudas.

Būsim atsaucīgi! Palīdzēsim slimajam cilvēcbērnam Inītai Štrodakai! Katrs savu iespēju robežās ziedosim naudīgu meitenes ārstēšanai.

Ainas autorkoncerts

Droši ne viens vien rūpniecības cilvēks, kurš nu pieder pie vidējās paaudzes, atceras jautro un dzīvespriecīgo savulaik mūsu rūpniecības meiteni ar ģitāru – Ainu Božu. Par viņu sarakstīts ir daudz un dikti, gan «Liesmā», gan «Lauku Avīzē», tādēļ mēs neatkārtosimies, stāstot par viņas dzīvi, kaut arī mums ir ko atcerēties. Cik nav būts kopā ar Ainu. «Dzert un dziedāt patik man...» – tas bija viens no viņas parastajiem hītiem, kas arī pašai ļoti patika, un savulaik ar to sākās un beidzās vai visi komjaunatnes atpūtas vakari...

Tagad Aina dzied pati savas dziesmas. Pagājušās nedēļas nogalē Valmieras kultūras namā bija nozīmīgs notikums – Ainas autorkoncerts.

Īsumā

□ Februārī elektrokrāšņu skaits palielināsies (salīdzinot ar janvāri) par:

• 12 elektrokrāšņiem (Tx 136 un 105)
• elektrokrāšņiem (Tx 68 – 30. eļļotājs)

Vidēji diennakts izstrāde plānota janvārī – aptuveni 11,5 t/dienn. februārī – aptuveni 13,8 t/dienn.

□ Spolēšanas nodaļā sākot ar februāri palielinās preču diega ražošanas apjoms aptuveni par 39 procentiem.

Aušanas nodaļā februārī ievērojami palielinās TG audumu ražošanu uz «Rūti» stelles –

– janvārī – 40 tūkstoši m,
– februārī – 59 tūkstoši m.
«Rūti» stelles, kas ražo TG audumu, strādā arī sestdienās.

Palielinās arī sieta auduma ražošanu uz azūra stelles. Plānots, ka 15 azūra stelles strādās arī sestdienās.

□ 2. februārī notiks darba aizsardzības savokļa komplekss pārbaude RCL sanāktā biroja un 2. cehā.

□ Janvārī mūsu uzņēmuma izdevumi pārsnieguši iegūsmumu.

□ Ar 1. janvāri par saimnieciskās daļas priekšnieku strādā Juris Baubulis. Līdzšinējā 12. ceha līdzšinējais priekšnieks Boriss Fajēvičs sameklējis citu darbvietu.

Līdzjūtības

Izsakām dziļu līdzjūtību Edmondam Laicānam, no mātes atvadoties.

6. ceha kolektīvs
*****

Latvijas saule,
Rokas uz krūtīm man saliec.
Es aizeju projām,
Tu bērniem un mazbērniem paliec.
Bēdu piesniegusajās dienās esam kopā ar Kārli Adatu, tēvu mūžībā pavadot.
***** Darbabiēdri

Dziļš klusums visapkārt,
Tik vējš kailos zarus
Noguris loka,
Un zvaigznes kā asaras krit...
(Silazars)

Sāpu brīdī esam kopā ar Mariju Popjuku, no vīra uz mūžu atvadoties.

Rūpniecības administrācija un arodkomiteja